

[Oluf Johansen.]

hele denne administration vedrørende. Resultatet af udvalgsbehandlingen i folketinget blev et ændringsforslag, som man i udvalget enedes med ministeren om. Ifølge dette ændringsforslag kan ministeren på amtsrådets indstilling, efter at dette har forhandlet med digebestyrelsen, foretage såvel forhøjelse som nedsættelse af lodsejernes ydelser, dog således at maksimumsbeløbet ikke må overstige 1 kr. pr. arealenhed.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget i den skikkelse, det nu har fået. Det er en stor opgave, der skal løses gennem denne lovgivnings administration, idet samarbejdet mellem staten, amtet og lodsejerne muliggør en vedligeholdelse af de store digestrækninger på ca. 70 km, hvorved man beskytter de ca. 20 000 ha af Lollands gode jord mod oversvømmelser. Det er en betydelig egnsopgave, men det er også i allerhøjeste grad en samfundsopgave. Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig fremme.

Ministeren for offentlige arbejder (Victor Larsen): Jeg takker de ærede ordførere for den overordentlig indgående og yderst velvillige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond, jfr. lov nr. 118 af 23. marts 1948.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3853; fremsættelsen findes i tidenden, sp. 421).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ælkær: Det foreliggende lovforslag tilsigter en forlængelse for 3 år af loven om den fælleskommunale udligningsfonds tilskud til kommunernes skoleudgifter.

Ved lovændringen for 3 år siden blev det beløb, der skal udredes af den fælleskommunale udligningsfond til kommunernes skolevæsen, forhøjet med 50 pct. Der ydes $\frac{3}{5}$ af en gennemsnitsudgift på indtil 75 kr. pr. undervisningspligtigt barn,

$\frac{2}{5}$ af den del af gennemsnitsudgiften, der ligger mellem 75 kr. og 150 kr. pr. barn og $\frac{1}{5}$ af den del af gennemsnitsudgiften, der ligger mellem 150 kr. og 225 kr. pr. barn. Er udgiften større end 225 kr. pr. barn, må kommunerne selv bære den overskydende del af udgiften. Det højeste tilskud bliver efter reglerne 90 kr. pr. barn. Det er en forhøjelse af tallene i forhold til den oprindelige lov af 14. april 1937 på 50 pct.

Den højtærede indenrigsminister var i sidste møde fredet, men ved behandlingen af dette lovforslag må fredningstiden være udløbet. Det høje ting er sikkert klar over, at en forlængelse af loven for 3 år med en stigning på 50 pct. i forhold til tallene fra 1937 ikke betyder en ajourføring af tallene under hensyn til den sørgelige prisudvikling, der har fundet sted her i landet.

Den fælleskommunale udligningsfonds likviditet, som efter det sidste statsregnskab beløb sig til 171 mill. kr., og som på indtægtssiden følger med i prisudviklingen, taler også stærkt for, at udgiftssiden ajourføres, så at kommunerne får større tilskud til skolevæsenet, hvad de har krav på efter den prisudvikling, der har fundet sted.

Den 15. i hver tredje måned foretages afregning med kommunerne. Den fælleskommunale udligningsfond udbetaler et kvart års tilskud til kommunerne, og kommunerne indbetaler et kvart års fælleskommunal skat til udligningsfondens; men der er det mærkværdige forhold, at den fælleskommunale udligningsfond afregner efter kommunernes udgifter for 2 år siden, så at kommunerne stadigvæk er bagefter med de tilskud, de får, kommunerne derimod indbetaler den fælleskommunale skat omgående, hvilket er naturligt. Det var ønskeligt, om den refusionsordning, der nu eksisterer, kunne ændres i kommunernes favør med hensyn til nedsættelse af tilskuddet. Der stilles store krav til kommunernes likviditet, hvad dog for en stor del skyldes, at kommunerne må stå i forskud til staten for udgifter, som staten senere tildels refunderer. De danske købstæders regnskabs- og revisionsudvalg regner med en nødvendig kassebeholdning på 175 kr. pr. indbygger for kommunerne. Det er såre vanskeligt at budgettere under de økonomiske forhold, vi lever under, og samtidig forøge kassebeholdningen, så at vi står rustet til at løse de opgaver, som tiden kræver på forskellig måde i de forskellige kommuner. Rigsdagen kan og skal lovgive, men praktisering af lovene sker